

Ένα φως επήγασε από τα κεφάλια δύο μοναχών!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

[Διήγηση π. Δημητρίου Μπεζάν]: Ήταν το καλοκαίρι τού 1966-1967. Μετά την νυχτερινή ακολουθία, όταν στην εκκλησία [στην Ιερά Μονή Συχαστρία της Ρουμανίας] έμεινε μόνο ένας μοναχός, που διάβαζε το Ψαλτήρι, είδα δυο μοναχούς σε πολύ μεγάλη ηλικία να παραμένουν στην εκκλησία βυθισμένοι στην προσευχή.

Έκαιγε ένα κανδήλι στο Ιερό και ένα στην εικόνα της Θεοτόκου. Γονάτισαν και απλώθηκαν με το πρόσωπο στο πάτωμα, προσευχόντουσαν σιωπηλά. Ήμουν στο τελευταίο στασίδι, απαρατήρητος παραμελημένος, με το κεφάλι στα χέρια, λέγοντας στον Θεό τον πόνο μου.

Ανάμεσα στα δάχτυλα είδα ένα φως που επήγασε από τα κεφάλια των δύο μοναχών. Περίπου 10 εκατοστά πάνω από τα κεφάλια τους, τρεμόλαμπε, ένα φως που αναβοέσβηνε.

Σε μια απόλυτη ησυχία τους κοίταζα και δεν μπορούσα να το πιστέψω. Προσκύνησα σιγά όπως μπροστά σε ένα θάύμα.

Οι δύο μοναχοί σηκώθηκαν ταυτόχρονα, προσκύνησαν, πέρασαν από κοντά μου, σαν να με επέπληξαν και πήγαν στα κελιά τους.

Πηγή: remptousia.gr/Απόσπασμα από το βιβλίο του Ιερέως, π. Δημητρίου Μπεζάν, “Η χαρά της ταλαιπωρίας” που περιέχει “συγκλονιστικές μαρτυρίες από τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως, θαυμαστές εμπειρίες και αξιόλογες πνευματικές απαντήσεις”. Έκδοση Ορθοδόξου Κυψέλης